

е радвала. Страшниятъ съдъ ще бжде, ако и неизвѣстно кога; христіанинътъ са бои отъ него, като че той е вече наста-
нѣлъ. Тъзи кѣра го кара да са бои. Апостолъ Павелъ тѣй опрѣдѣлява вѣрата: вѣра, дѣла той, есть ѹповаемыхъ извѣщеніе, вещей обличеніе невидимыхъ. И тѣй ето каква способностъ, каква сила трѣба да има нашата дѣша: та трѣба да вижда невидимото, и като да си осществява бж-дѣцето. Защо е необходима намъ тѣзи вѣра? — Я че защо, защото сж необходи-
мы на чловѣка очи, крака, рѣцѣ. Безъ вѣрата на пжта на спасеніето, въ дѣла-та на благочестіето, ный не можемъ ни да видимъ, ни да полѣчимъ, ни да сто-римъ нѣщо. Трѣба ли да сѣджимъ Богѣ и да Го почитамъ? — безъ неа то е не-възможно: безъ вѣры невозможно ѹгодити Богѣ. Трѣба ли ни да полѣчимъ благо-дѣть отъ Бога? — безъ неа не можемъ полѣчи: дароветѣ на благодѣть-та споредъ вѣрата са даватъ. Трѣба ли да са по-грижимъ за спасеніето на дѣшата си? — безъ неа нѣма да са спасемъ: иже вѣръ иметъ и креститса, спасенъ вѣдетъ: а иже не иметъ вѣры, осѣжденъ вѣдетъ (*). Еж една рѣчъ ный христіанитѣ безъ вѣрата смы

(*) Марко 16, 16,